

til en daginstitution hver evige eneste dag og være der hele dagen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er da glad for, at vi på en del af strækningen kan følge hinanden, men jeg må alligevel sige angående fru Pia Kjærsgaards ønske om, at forældrene får større valgfrihed, og at børnene får mere tid sammen med deres forældre: Selv om det også er vores mål – men forældrene må selv vælge til syvende og sidst, vil jeg godt understrege – er det dog alligevel et spørgsmål om, at Folketinget bliver nødt til at lovgive på nogle af de områder.

Hvor havde vi været henne, hvis vi bare havde overladt det til arbejdsmarkedets parter at indføre f.eks. barselsorlov? Hvor havde vi været henne, hvis det havde været arbejdsmarkedets parter, der skulle have truffet beslutning om børnepasningsorlov? Så havde vi været derhenne, hvor der ikke var ret meget orlov til forældrene, uanset hvor gamle børnene var, og hvis man ønsker det, som fru Pia Kjærsgaard siger at hun og Dansk Folkeparti ønsker, bliver vi nødt til at lovgive. Arbejdsmarkedets parter har bevist i årevis, at de ikke selv har kunnet finde ud af de ting og da slet ikke, når det gælder deltidsarbejde og rettighederne som sådan på området. De er slet ikke villige til at prioritere det, ej heller i forbindelse med overenskomstforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil godt understrege, at jeg har virkelig stor sympati for hr. Jann Sjursens tanker, og jeg tror egentlig, vi har den samme grundholdning til de ting i Dansk Folkeparti og i Kristeligt Folkeparti, og det synes jeg ikke gør noget.

Jeg synes bare, vi skal passe på, at vi ikke griber ind hele tiden fra lovgivningsmagtens side og siger, at herinde beslutter vi altså det hele. Det er også her, jeg nok tror, at vandene skilles mellem hr. Jann Sjursen og Dansk Folkeparti, for jeg ved jo, at de gange, der har været konflikter, har Kristeligt Folkeparti haft en anden indstilling end Dansk Folkeparti med hensyn til, om man skulle gribe ind eller lade være. Vi har den opfattelse, at det er bedst, at arbejdsmarkedets parter træffer beslutningerne, og at de har den frie aftaleret. Det synes vi egentlig er dansk og meget unikt, og det vil vi godt bevare.

Anden næstformand (Henning Grove):

Vi går nu i gang med anden omgang, og der har jeg hr. Frank Aaen, fru Pernille Blach Hansen, fru Ulla Tørnæs, hr. Villy Søvnal og Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi kan altså efter første runde konstatere, at Dansk Folkeparti står for lavere dagpenge, tvangsaktivering af alle, der får kontanthjælp, massive huslejestigninger, fjernelse af retten til forældreorlov, fjernelse af muligheden for uddannelsesorlov, højere billetpriser i bus og i tog. Det er alt sammen, hvad vi har kunnet læse af Dansk Folkepartis program, og ikke et eneste af de her punkter har fru Pia Kjærsgaard imødegået.

Man kan vel sammenfatte det på den måde, at Dansk Folkeparti altså ikke kun er ude efter de fremmede – det er jo sådan set godt at få det konstateret, så er der dog alligevel en vis form for lighedsbetragtning i Dansk Folkeparti – for det her rammer altså utrolig mange af dem, der har mindst. Vi kan jo fortsætte fra programmet: Mindre indsats for arbejdsmiljøet, Dansk Folkeparti støtter megacentret ude i Ørestaden, som vil lukke snesevis af butikker og gøre, at ældre og gangbesværede får endnu længere til deres indkøbsmulighed. Men er det også fornuftigt?

Sådan er det i én lang stribe. Derfor spørger jeg fru Pia Kjærsgaard: Ser det her ud, som om at Dansk Folkeparti er et socialt parti?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Vi er i hvert fald ikke et socialistisk parti, et kommunistisk parti eller noget i den retning, og det er så forskellen. Det, vi også ønsker i Dansk Folkeparti, er lavere skatter. Vi ønsker heller ikke, at benzinprisen skal stige til 12 kr. pr. l, sådan som den er i færd med, og som vi ved længe har været en kongstanke hos Enhedslisten og SF.

Der er altså nogle forskelle, og når man har nogle ønsker om, hvordan det her samfund skal udformes, hvordan det skal være, så skriver man naturligvis tingene i et principprogram og tager bestik efter det. Men jeg synes godt nok, det er en usædvanlig måde over for Dansk Folkeparti, at man tager punkterne i et principprogram og slet ikke ønsker at diskutere de forslag, som vi fremsætter herinde i Folketinget, hvor de øjeblikkelige forslag, som jeg sagde før,